

Mál nr. 263/2017**M og****vátryggingafélagið V-1 v. ábyrgðartryggingar A,
vátryggingafélagið V-2 v. ábyrgðartryggingar B og
vátryggingafélagið V-3 v. ábyrgðartryggingar C.****Maður slasaðist þegar hann féll á færiband í verslunarmiðstöð 2.6.2014.****Gögn.**

1. Málskot móttakið 16.8.2017 ásamt fylgiskjöllum 1-14
2. Bréf V-1 dags. 18.8.2017 ásamt fylgiskjali
3. Bréf V-2 dags. 31.8.2017
4. Bréf V-3 dags. 30.8.2017

Málsatvik.

M steig á færiband í verslunarmiðstöð og segir að unnið hafi verið við þrif á færibandinu og það hafi verið blautt og hált, en þrátt fyrir það hafi færibaldið verið í gangi og viðskiptavinum ekki meinaður aðgangur að því né sett upp varúðarskilti um að hált gæti verið á færibandinu. M segir að þegar hann hafði gengið framhjá þeim starfsmanni sem vann við færibaldið hafi hann runnið á hálu undirlagi, fallið á vinstra hnéð og verið greindur í framhaldi með þverbrot á vinstri hnéskel. M krefst bóta úr ábyrgðartryggingum eiganda húsnæðisins A, rekstraraðila verslunarkjarnans B og ræstingaraðila C. M byggir á því að eigandi, rekstraraðili og sá sem sér um ræstingar eigi að gera sanngjarnar ráðstafanir til að tryggja öryggi þeirra sem fara um svæðið þar sem verslun er rekin fyrir neytendur. Aðstæður á færibandinu hafi verið ófullnægjandi, en færibaldið tengi hæðir húsnæðisins saman og því hafi verið um gönguleið viðskiptavina að ræða. M telur að ekki hafi verið gerðar ráðstafanir til að tryggja öryggi þeirra sem leið áttu um verslunarkjarnann og áréttar að engin varúðarskilti hafi verið við færibaldið, sem hafi verið í gangi, þrátt fyrir að verið væri að þrífa það og ljóst að það gæti myndast háлка og sú frásögn M fær stuðning í framburði eiginkonu hans sem var með M í umrætt sinn. M telur að A, B og C hafi vanrækt ríka varúðarskyldu og beri allir ábyrgð á þeim vanbúnaði og/eða skort á viðvörunarmerkjum þegar slysið varð. V-1 hafnar bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu A, sem er fasteignafélag sem er eigandi verslunarkjarnans þar sem slysið varð. V-1 segir að fasteignin sé alfarið í umsjón leigutaka B á grundvelli leigusamninga og þrif á færibandinu hafi ekki verið á vegum A og hafi A ekki haft neina aðkomu að því með hvaða hætti unnið var að þrifum og meint saknæm mistök þeirra sem unnu að þrifum á færibandinu verði ekki rakin til saknæmra mistaka starfsmanna A eða einhvers sem A ber ábyrgð á. V-2 hafnar bótaskyldu vegna B og segir að B hafi ekki með ræstingar eða þrif á umræddu færibaldi að gera og hafi þeirri staðhæfingu V-2 ekki verið mótmælt. V-2 segir að ekkert í gögnum málsins bendi til þess að umrætt atvik verði rakið til saknæmrar eða ólögðmætrar háttsemi B, starfsfólks B eða einhvers sem B ber ábyrgð á og því bótaskylda ekki til staðar. V-3 hafnar bótaskyldu vegna C og segir að ósannað sé að bleyta hafi verið á færibandinu og það hafi ekki verið á forræði C að stöðva færibaldið eða meina aðgang að því verði það talið til sakar í málinu. V-3 segir að C fullyrði að viðvörunarskilti hafi verið sett upp meðan færibaldið var þrifið og sú staðhæfing M og eiginkonu hans þess efnis að viðvörunarskilti hafi ekki verið þegar slysið átti sér stað sé því einhliða og ekki studd neinum gögnum og því ósönnuð. V-3 segir að C sé verktaki sem hafi hvorki haft umráð yfir húsnæðinu né færibandinu. Þá segir V-3 að umrædd verslunarmiðstöð sé ítrekað þrifin á meðan verslanir eru opnar og það verklag sem viðhaft hafi verið við þrif á færibandinu í umrætt sinn hafi ekki verið með öðrum hætti en venjulega einnig segir V-3 að M verði að sanna tjón sitt og það verði rakið til þess að starfsmaður C eða C sjálfur beri ábyrgð á því að M féll í umrætt sinn.

Álit.

Af gögnum málsins og stöðu aðila verður ekki séð að A beri sem fasteignareigandi ábyrgð á því að M féll á færibaldi í verslunarkjarnanum sem um ræðir að sögn M vegna þess að færibaldið var blautt og hált vegna þess að unnið var að þrifum á því og engin varúðarskilti voru til staðar í umrætt sinn að sögn M. Fasteignareigandinn A hafði ekkert með þrif færibandsins að gera eða uppsetningu varúðarskylda og það sama gildir einnig fyrir rekstraraðilann B, sem var leigutaki að verslunarkjarnanum. Rekstraraðilinn B gerði samning við C um þrif í húsnæðinu þ.á.m. umræddu færibaldi. Ekki hefur verið sýnt fram á að eitthvað í samningum B og C varðandi framkvæmd þrifa sé þess eðlis að það geti leitt til sakar B eða starfsfólks B. Ekki er því sýnt fram á það að B beri einhverja sök í málinu. C sá um þrif á umræddum verslunarkjarna og var starfsfólk C að vinna við færibaldið í umrætt sinn. Af hálfu C er því haldið fram að varúðarskilti hafi verið við færibaldið í umrætt sinn andstætt því sem M og eiginkona hans halda fram. Þá er því haldið fram af V-3 vátryggingafélagi C að ósannað sé að bleyta hafi verið á færibandinu í umrætt sinn. Eins og mál þetta liggur fyrir miðað við þau gögn sem hafa verið lögð fram í málinu er ekki hægt að slá því föstu gegn mótmælum C að varúðarskilti hafi ekki verið við færibaldið meðan starfsfólk C vann að þrifum á því. Þá liggur ekki fyrir hvort bleyta var á færibandinu, en það eitt og sér er algengt þegar unnið er við ræstingar. Miðað við fyrirliggjandi gögn verður því hins vegar ekki slegið föstu að starfsfólk C hafi ekki viðhaft eðlilegt verklag við þrif færibandsins í umrætt sinn eða vanrækt að setja varúðarskilti til að vara gangandi umferð við. Af framangreindu leiðir að ekki er sýnt fram á að starfsfólk C eða einhver sem C ber ábyrgð á hafi sýnt af sér saknæma háttsemi sem leitt hafi til tjóns M. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingum A, B og C.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingum A, B og C.

Reykjavík 14.11. 2017.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.